

בש"פ 3133/14 - העורר: פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 3133/14

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

עתירה לגילוי ראייה חסויה - ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בתיק מת 38213-02-14 שניתנה ביום 23.4.2014 על ידי כבוד השופטת שירה בן שלמה

תאריך הישיבה: י"א באייר התשע"ד (11.5.2014)

בשם העורר: עו"ד אבי כהן
בשם המשיבה: עו"ד לינור בן-אוליאל

החלטה

בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ), והפעם נסבה הבקשה על יומנה האישי של המתלוננת.

1. כנגד העורר, יליד 1992, הוגש כתב אישום המייחס לו שורה של מעשים מגונים ומעשי סדום באחותו, ילידת 2000, בין השנים 2009-2013. משנודע להגנה, כי המתלוננת סיפרה לעובדת הסוציאלית כי ניהלה יומן אישי משך מספר שנים, עתרה ההגנה לקבל לידיה את היומן האישי.

בית משפט קמא עיין באותם "יומנים", ומצא כי אינם רלבנטיים להגנת המערער באשר לא קיים בהם כל אזכור למסכת העובדות בכתב האישום, למעט אזכור מינורי של העורר, בהקשר שאינו פלילי ואינו קשור לעובדות כתב האישום.

2. על כך נסב הערר שבפנינו, בו הלין העורר על החלטת בית משפט קמא. לטענת העורר, כמעט אין ראיות כנגדו, למעט עדותה של המתלוננת - אין ראיות פורנזיות, בבית לא נמצאו סרטים פורנוגרפיים כפי שנטען על ידי המתלוננת, וחלק מהעדויות סותרות את דבריה, כך שמהימנותה של המתלוננת היא הנדבך המרכזי, אם לא היחיד, כנגד העורר. לשיטת העורר, קיימת אפוא חשיבות בהצגת ימנה האישי של המתלוננת, ולו על מנת להראות לבית המשפט כי אם אכן "הכצעקתה" כמפורט בכתב האישום, ניתן היה לצפות כי הדברים הקשים שחוותה המתלוננת יבואו לידי ביטוי ביומן.

3. איני רואה לחזור ולשנות מבראשית את הלכות סעיף 74 לחסד"פ, ואך לאחרונה עמדתי על עיקרי הדברים, ובהקשר של עבירות מין בפרט (בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שינר (23.1.2014)) והקורא מוזמן לעיין שם.

עיינתי ביומנים, ואף אני, כמו בית משפט קמא, לא מצאתי אזכור, לא במפורש ולא מכללא, לאמירות שיכולות להתקשר למעשים המיוחסים לעורר. היומנים כוללים שירים, הגיגים, תפילות, ואירועים שאירעו למתלוננת בבית הספר ובמהלך היומיום. ככל שעלה בידי לדלות מהיומן, הכולל מספר מחברות לאורך התקופה, הפעם היחידה בה הוזכר שמו של העורר הוא בתאריך 9.4.2012, כאשר המתלוננת מציינת כי כל היום אחיה נמצא על המחשב וכל חופשת פסח הוא ישן עד מאוחר וקם בשעה 11:00-10:30, והיא תופסת את המחשב לפני שהוא מתעורר, אבל היום "הוא היה על המחשב אוויווי". כאמור, היומן כולל חוויות שונות אודות חברותיה של המתלוננת, מריבות עם חברותיה וגם אזכורים של חלק מבני המשפחה, אך לא דברים החורגים מיומנה של ילדה-נערה ואשר יכולים לשמש את ההגנה במלאכתה.

4. לשיטת הסניגור, ה"אין" ביומן הוא רלבנטי ולכן יש לחשוף בפניו את היומן.

טענה זו דינה להידחות, באשר לשיטה זו עולה כי יומן אישי של מתלוננת הוא תמיד רלבנטי, שאם היומן כולל אמירות שיכולות להתקשר לנאשם - יש לגלותו, ואם היומן אינו כולל רישומים המתקשרים לנאשם או לאירועים נשוא כתב האישום - גם אז יש לגלות את היומן, כדי להוכיח כי אין התייחסות לנאשם. תזה זו אני מתקשה לקבל.

ודוק: אני נכון להסכים עם הסנגור המלומד כי יש חשיבות לכך שלא ניתן לדלות מהיומן האישי אזכור ישיר או עקיף של העורר, הנוגע לאירועים מושא כתב האישום. אולם עובדה זו הנוגעת "לאין הראיתי" ביומן, ניתן להניח בפני המותב שידון בתיק העיקרי, אף ללא צורך בהגשת היומן עצמו, וחזקה על המותב כי ישווה נגד עיניו את היומן על מה שאין בו.

אף איני סבור כי יש בפרשת היומנים (בג"ץ 9264/04 מדינת ישראל נ' שרים (6.6.2005)) כדי לתמוך בטענות העורר, באשר באותו עניין הייתה רלבנטיות לחלקים ביומן שהתייחסו לתקופה הרלבנטית ולמסכת העובדות הנוגעות לאישום. לא כך במקרה דנן, שאין ביומן חלקים שיש להם נגיעה לאירועים נשוא כתב האישום.

5. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"א באייר התשע"ד (11.5.2014).

